

Paiet laiks, kamēr

Dienvidkurzemes novadam apritējis pirmais gads

● LINDA KILEVICA
● LIENE KUPIČA

“Mazs kaķītis, mazs zaķītis uz ceļa satikās un brīnījās,” ar šo dzejolīti Dienvidkurzemes novada pašvaldības vadītājiem saistoties astoņu novadu sastapšanās vienā administratīvā vienībā pērnā gada 1. jūlijā. Jaunā novada izveidē bijis daudz nezināmo. Brīnīšanos tagad nomainījušas citas izjūtas: darbs rit sērgas un krīzes ēnā.

Īsie var paaugties, garajiem grūtāk

Par jaunās pašvaldības pirmo gadu “Kurzemes Vārds” iztaujāja domes priekšsēdētāju Aivaru Priedolu un viņa vietniekus Aivaru Galecki, Andri Jankovski un Raivi Kalēju.

– Ko gada laikā izdevies paveikt?

A. Priedols: – Ja par labo, tad pirmais atspēriens bija ar sociālo palīdzību. Bija zināms mulsums, jo bija jāpārvar novadu atšķirības. Piedevām bija pandēmija, un ekrānā viss ir pavisam citādi. Vislielākais labums, ka bijām pietiekami noteikti savā rīcībā, atkārtoti apstiprinot vai atrodot jaunus pagastu pārvaldniekus, jo tas ir pirmais cilvēks, ko no rīta var sveicināt, kam izteikt savu vajadzību.

R. Kalējs: – Galvenais, manuprāt, bija salāgot visu novadu labās lietas, saglabāt pakalpojumu nepārtrauktību, kas ir izdevies veiksmīgi. Man vislielākais prieks, ka deputāti apstiprināja 500 eiro lielu bērna piedzimšanas pabalstu.

A. Galeckis: – Tik lielā novadā, kur ir tik daudz iedzīvotāju un kur darba kolektīvā kopā ar skolām ir vairāki tūkstoši darbinieku, tas bija pārbaudījums visiem, un es ceru, ka esam to izturējuši. Izlīdzināšana nekad nav viegla. Īsajiem ir prieks, ja var paaugties, garajiem ir grūtāk.

R. Kalējs: – Mums ir izdevies saglabāt kompetentus speciālistus. Pēc pandēmijas arī kultūras dzīve sit augstu vilni, cilvēki ir pēc tās izslāpuši. Iedzīvotāji ir sajutuši, ka novads darbojas un pašvaldība viņus atbalsta.

– Vai ir izdevies izveidot optimālu pārvaldības modeli?

A. Priedols: – No resursu vienkārša ir efektīvāk, bet cilvēkam sajūta var būt tāda, ka viņš ir tālāk...

A. Galeckis: – Pārvalde ir kļuvusi lētāka naudas ziņā, taču cilvēkiem ir atņemts viņu deputāts.

A. Priedols: – Pret 31 ciemu 19 deputāti – viņi ir, bet viņu it kā nav.

A. Galeckis: – Pārvalde vairs nav vienuviet, un no operatīvās un darbu vadības puses strādāt ar nodaļas cilvēkiem, no kuriem daļa ir Aizputē, daļa – Liegēs un Grobiņā, ir sarežģīti. Nesaku, ka nav izdarāms, bet paiet laiks, kamēr satrenējas.

A. Jankovskis: – Uzturēšanas izdevumi nekādi nesamazinājās, jo visas ēkas mums paliek.

A. Priedols: – Apzinām, cik telpu mums vajadzēs, jāiet uz ekonomiju. Ja mācēsīm lētāk saimniekot, vairāk varēsīm atvēlēt sociālajai palīdzībai, attīstībai, bet vēl jau nāk rudentiņš ar bargu ziemu...

– Šī ziema, visticamāk, paies energoresursu krīzē, kas vairo trūcīgo iedzīvotāju skaitu novadā. Vai pašvaldības maciņš būs gatavs palīdzībai ļoti daudziem cilvēkiem?

A. Priedols: – Tas diemžēl uz attīstības rēķina.

R. Kalējs: – Būs jāpārskata, kuri ir prioritārie projekti un kurus varam atlikt vai gaidīt jauno ES fondu plānošanas periodu. Pašlaik prioritāte ir nodrošināt pamatfunkcijas un pamatpakalpojumus. Esam apsprieduši iespējas budžetu optimizēt ziemas vārdā.

– Štatu komplektācija nevedās viegli. Vai pašlaik pietiek darbinieku un vai viņiem ir vajadzīgā kvalifikācija?

A. Priedols: – Tik lielā saimniecībā vienmēr kāds mainīsies. Cienu un apbrīnoju gados jauno VARAM ministru Tomu Artūru Plešu, tomēr tas, ka viņš otrā dienā pēc apvienošanas pateica, ka novads tūlīt tiks pievienots valstspilsētai, bija pārsteidzīgi. Daudzi, kas varēja atrast darbu, uzreiz aizgāja no grimstoša kuģa. Priecājos, ka izdevās ieceri nobloķēt līdz 2029. gadam.

A. Jankovskis: – Vislielākā problēma ir vakances Sociālajā dienestā. Valsts sociālie centri piesola kaut ko vairāk un darbdienai līdz pulksten pie-

Uz robežzīmēm no vakardienas greznojas jaunais Dienvidkurzemes novada ģerbonis. Gadu pēc izveidošanas jaunā pašvaldība joprojām ir ceļā uz optimālo saimniecisko struktūru un ar bažām gatavojas ziemai.

ciem... Rudenī noteikti būs vēl par trešdaļu vairāk iesniegumu jāpieņem.

A. Priedols: – Un, protams, klienti cieš.

– Kultūras jomā vēl nesen bija daudz neskaidrību, īpaši par štatiem.

A. Priedols: – Mums jāizvērtē līdz rudenim, vai siltumu varēsīm dabūt, tikai dziedot un dancojot. Taču saprotam cilvēku

prieku, ka atkal var satikties, jo dzīvojam joprojām sērgas ēnā.

R. Kalējs: – Jāapzinās, ka nākamais ir Dziesmu svētku gads, tāpēc kolektīviem atbalsts būs jāatrod. Es teiktu, ka kultūra ir ļoti iestrādājusies, katrā pagastā ir kultūras darba organizators. Kultūras un tūrisma jomas sadarbojas, pasākumi pievilina tūristus.

– Viens smags lēmums par Sīkšņu skolas slēgšanu

jau pieņemts. Kā skatāties uz izglītības iestāžu tīklu nākotnē?

A. Jankovskis: – Notiek iepirkums par novada izglītības iestāžu tīkla izpēti. Šogad pētījums noslēgsies, tad arī skatīsimies, bet ne jau no liela prieka skolas slēdzam.

A. Galeckis: – Dzīve mainās, izglītības sistēmai jāmainās līdzī laikiem. >>

ES DOMĀJU TĀ: KO ZINĀT VAI ESAT DZIRDĒJIS PAR DIENVIDKURZEMES NOVADU?

Juris Ločmelis – pedagogs:
– Zinu, ka tāds ir. Pēdējais novadu reformas brīnums. Bija

Liepājas rajons, tad sadalīja pagastos, tagad izveidoja Dienvidkurzemes novadu. Vai jaunais būs labāks par iepriekšējo kārtību, to rādīs laiks. Lai iedzīvotāji justos laimīgi, viņiem katram personīgi jāsaprot, jāpiedzīvo, ko jaunais veidojums var dot, kas tas vispār ir.

Juris Konrāds – šoferis:
– Dzirdēts par to ir: izveidots jauns, liels novads. Kas

tur priekšnieks, to nezinu. Vai jaunais veidojums būs par labu iedzīvotājiem, to grūti spriest.

Gan jau kādā stūrī, kas tālāk no centra, dzīvojošais sajūtas apbižots.

Žanna Petrova – ciemojas dzimtajā pilsētā:
– Jau 12 gadus dzīvoju Anglijā un

atbraucu tikai atvaļinājuma laikā. Agrāk visu zināju, bet tagad notiek tik daudz pārmaiņu, ka man pietrūkst informācijas. Vajadzēs internetā pameklēt, kas īsti ir Dienvidkurzemes novads.

Baiba Jurčenko – strādā:
– Jaunā novada priekšnieks ir tas, kurš

bija Grobiņas priekšnieks. Dienvidkurzemes novadu

izveidoja, apvienojot daudzus mazus pagastus. Tur, šķiet, viss bijušais Liepājas rajons. Centrs atrodas Grobiņā. Domāju, ka novadu reforma bija visai nepārdomāts solis, jo tagad bez atbalsta un elementārām lietām paliek ļoti daudzi lauku cilvēki.

Anitra Žukovska – strādā:
– Jau 8 gadus dzīvoju ārpus Latvijas, un par

Dienvidkurzemes novadu man informācijas nav nekādas. Pieļauju, ka tas ir kaut kas no Kuldīgas līdz Liepājai. Tad, ja ir daudz mazu pagastiņu, kas vārās tikai savā sulā, nav labi. Ja veidojums lielāks, tad arī iespējams izdarīt vairāk un lielākas lietas.